Joanmiquel i Subirà fan una crida contra la intolerància

Divendres estrenen a La Planeta ‘La crida', un monòleg en què un personatge ideològicament ambigu sacseja les consciències
Es va presentar al Piigs del Grec com a lectura dramatitzada

Jordi Subirà, durant una assaig de ‘La crida', ahir a La Planeta Foto: JOAN SABATER.

Un home apareix en escena repartint propaganda electoral i enviant missatges de solidaritat que, de partida, podrien arribar a semblar fàcilment compartibles per qualsevol ciutadà sensat. Però a poc a poc –quan ja ens té mig convençuts– el discurs de l'home anirà deixant entreveure la trampa, un rerefons xenòfob propi del populisme d'extrema dreta, que ha arrelat més del que sembla a la població, a través dels rumors (“Els serveis socials només els reben els immigrants”) que animen tantes sobretaules. Aquesta és la situació que planteja la nova producció teatral gironina La crida, un monòleg escrit i dirigit per Ferran Joanmiquel i interpretat per Jordi Subirà, que s'estrenarà aquest cap de setmana a la sala La Planeta de Girona [http://www.laplaneta.net] (divendres i dissabte, a les 21 h, i diumenge, a les 18 h; 12 euros). La crida és, de fet, una coproducció entre La Planeta, Cos a Cos Teatre –la companyia que Joanmiquel va crear per impulsar projectes amb dimensió artística i social, com ara Vidres als ulls (2013), estrenada també a La Planeta, amb Subirà en el repartiment– i Històries de Boscos, la nova companyia que ha posat en marxa Subirà després del seu projecte d'investigació teatral inspirat en els boscos de Koltès, sota la direcció de Cristina Cervià.

La crida es va presentar l'estiu passat com a lectura dramatitzada al festival Piigs que, emmarcat dins del Grec, va programar amb aquest format obres de diferents dramaturgs representants dels països europeus anomenats despectivament “Piigs” –Portugal, Irlanda, Itàlia, Grècia i Espanya– per haver estat el més perjudicats per la crisi econòmica. El setembre passat, les obres del Piigs van arribar també al Festival Tramedautore de Milà, on La crida es va poder veure en una versió italiana, dirigida per Carolina de la Calle, al Piccolo Teatro Grassi. Inicialment, havia de ser també una lectura dramatitzada, però finalment va ser una representació completa que, segons Joanmiquel, accentuava més els aspectes còmics de l'obra, menys presents en la versió definitiva que s'estrena ara a La Planeta.

“És una obra gens complaent, més aviat és com una coça a l'estómac o a la consciència del públic, perquè se senti incòmode”, explica el seu autor. El públic és el coprotagonista de l'obra, al qual interpel·la el personatge encarnat per Subirà, des d'un escenari despullat a tres bandes, sense escenografia i amb un disseny de llums de Lluís Robirola. “En una societat receptora d'immigració com la nostra, ens adonem que, de prejudicis, en tenim tots. Però prendre consciència d'això és un primer pas per evitar la instrumentalització política d'aquests prejudicis”, hi afegeix Joanmiquel, que remarca el fet que no va voler crear un personatge que fos un estereotip racista, com un skinhead, sinó una persona molt normal, que podria ser el nostre veí, però amb una situació laboral i social que no és la que ell havia imaginat. “Vull que el públic pugui tenir empatia amb la seva situació personal, no amb el seu discurs ideològic.”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 28-01-2015 Pàgina 39

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/817214-joanmiquel-i-subira-fan-una-crida-contra-la-intolerancia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss